

[Addi Andersen]

være til stede, hvorfor jeg skal fremføre følgende:

Disse lovforslag har været fremsat før, og under førstebehandlingen den 30. oktober 1990 gav CD udtryk for, at vi delte justitsministerens syn på det af SF fremsatte forslag.

Men SF's og ministerens forslag ligner jo hinanden lidt. Jeg kan da i hvert fald citere fra § 1:

»Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt men og væsentlig ulempe.«

I § 2 står der:

»Enhver, der holder af dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt.« osv. Og det kan vi selvfølgelig alle sammen tilslutte os, det er klart.

Nu står der noget i SF's forslag om, at æglægningsbure skal forbydes. Der var engang, hvor jeg rent ud sagt var ret hysterisk imod æglægningsbure, men da jeg har det synspunkt, at jeg plejer at sætte mig ind i tingene, gik jeg ud på en gård, hvor jeg vidste, de havde æglægningsbure, og dér ændrede jeg altså noget syn på det. Jeg var ikke begejstret for det, for jeg kan også bedst lide at se hønsene gå rundt og skrabe i jorden, men man skal jo også tænke på, at folk skal leve af det, og hvis det er de danske forhold, så må jeg sige, at min forargelse blev lidt neddæmpet.

Det er naturligt for os, der holder af dyr, at behandle dem omsorgsfuldt. Det er også naturligt, at landmændene, der både holder af dyr og desforuden skal tjene penge på dem, behandler dem omsorgsfuldt, da man ikke, hvis dyrene ikke har det godt, tjener noget som helst på dem. Dyr yder intet, hvis de bliver behandlet dårligt.

Ved udfærdigelsen af en dyreværnslov er man også nødt til at se på, om landmanden kan eksistere. Vi er nok alle for følelseladede, og vi har nok i alle følelseladede debatter en trang til at glemme fornuften. Alle vi dyrevenner er tilbøjelige til at glemme, at dyr ikke er i besiddelse af menneskelige følelser, og det skal vi nok være taknemlige for.

Vi er i CD rimelig tilfredse med det af ministeren fremsatte forslag til en ny dyreværnslov, og vi har tillid til, at justitsministeren forvalter den til alles tilfredshed, også dyrenes.

Niels Helveg Petersen (RV):

Det er anden gang, Folketinget har disse for-

slag til første behandling. Der er jo tale om forslag, der stort set og i det væsentlige er identiske med dem, der blev behandlet den 30. oktober 1990.

Det Radikale Venstre var som regeringsparti medforslagsstiller til dyreværnsforslaget fra justitsministeren. Vi finder, at regeringens forslag er et godt grundlag for de drøftelser, der nu skal finde sted.

Det var klart allerede efter førstebehandlingen, at det var i udvalgsarbejdet, knasterne skulle defineres og forsøges løst, og sådan vil det også være nu. Derfor finder jeg ikke, at der er så stor mening i at gå ind i en række enkeltheder ved denne førstebehandling.

Vi står over for at skulle afveje og finde en løsning på en række meget vanskelige etiske og praktiske problemer knyttet til dyrenes vilkår i vort samfund. Jeg har det håb, at det kan lade sig gøre i løbet af foråret at tale os sammen til noget, der er en forbedring og modernisering af de regler, der skal være gældende for dyrene i vort samfund.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Kristeligt Folkeparti kan ligesom de øvrige ordførere henvise til debatten, vi havde for ikke så længe siden, men jeg vil da gerne understrege igen, at Kristeligt Folkeparti ikke har lagt sig fast hverken på regeringens eller på SF's lovforslag. Vi håber, at en drøftelse af begge forslag i udvalget kan give en god lov.

Som jeg sagde før i de korte bemærkninger, er der en vældig fin formålsparagraf, og den findes i begge forslag. Hvis man overfører den formålsparagraf på de øvrige paragraffer, så tror jeg, vi får en god lov.

Hvis vi prøver f.eks. at se lidt på husdyrene, så tror jeg, der er mange, der er enige i, at den måde, husdyr behandles på i dag, ikke altid er tilfredsstillende. Jeg har lyst til at skelne mellem »rigtige« landmænd, for hvem dyrene er det centrale, og som virkelig prøver på at tilgodese dyrenes behov, og så produktionslandmanden, fabrikanten, der ofte måske har grise alene. Her produceres grise ved, at man putter noget ind i den ene ende, og der kommer noget ud i den anden ende, og hvordan det foregår i mellemtiden . . . Efter det, jeg har set, synes jeg i hvert fald ikke, at man varetager dyrenes interesser og dyrenes behov dér. Formålsparagraffen passer slet ikke derpå.